

حاشیه‌ای بر تصمیم محمود فکری برای کنترل فعالیت بازیکنان در فضای مجازی

ولنگاری فوتبالی‌ها در هیاهوی فالورها

سر مربی استقلال در حالی تصمیم گرفته است که با توجه به افراط بازیکنان این تیم در اینستاگرام، آنها را در این شبکه اجتماعی کنترل کند که به نظر می‌رسد باشگاه‌ها همان‌طور که به فوتبالیست‌ها پول حرفه‌ای می‌دهند باید با جلوگیری از رفتار آماتوری آنها در فضای مجازی، برای‌شان قاعده و چارچوب تعیین و با خاطیان برخورد کنند. پول حرفه‌ای می‌گیرند و رفتار آماتور دارند؛ این‌حکایت فوتبالیست‌های ایرانی است، فوتبالیست‌هایی که ۹۹درصدشان در باشگاه‌های دولتی توپ می‌زنند و بسیاری از آنها سالانه ۲ میلیارد گرفته تا ۱۵ میلیارد از بیت‌المال دریافتی دارند، آن هم برای اینکه شغل‌شان فوتبال است و باید برای رپال به رپال پولی که می‌گیرند در زمین بازی عرق بریزند، اما هرچه می‌گذرد به نظر می‌رسد عرق‌ریزان برخی فوتبالی‌ها که تعدادشان هم کم نیست، به جای اینکه هنگام مسابقه باشند، زمانی است که از کوشی‌های‌شان کنده نمی‌شوند و ثانیه به ثانیه فالورها و پست‌های‌شان را چک می‌کنند که نکند کسی چیزی بگوید و آنها جوابی نداده باشند!

■ **فضایی که بالای جان تیم‌ها شد**

ولنگاری فوتبالیست‌ها در فضای مجازی صدای همه را در آورده است. فوتبالیست‌هایی که صفحه شخصی‌شان را تبدیل به صحنه‌ای برای خط و نشان کشیدن و کری‌هاخوانی‌های سخیف کرده‌اند، محدودیتی برای خودشان قائل نیستند؛ می‌خواهد شنب بازی باشد یا روز بازی، آنقدر آنلاین می‌مانند تا شارژ باتری‌شان خالی شود و گوشی به دست خواب‌شان ببرد. همین افراط است که امروز سبب شده خیلی از مربیان نگران بشوند، نگران بازیکنانی که روی‌شان برای مسابقه حساب باز کرده‌اند، اما آنها گوش‌شان بدهکار نیست و بیشتر از آنکه خود را برای بازی آماده کنند، در فضای مجازی جولان می‌دهند. محمود فکری یکی از مربیانی است که صحبت‌های دیروزش و اشاره به تأثیر فعالیت نامحدود بازیکنانش در فضای مجازی و اینستاگرام یک هشدار جدی بود. هشدار نسبت به اینکه انگار فوتبالیست‌ها به جای اینکه حواس‌شان به آمادگی برای مسابقه باشند، تعداد لایک‌ها و فالورهای‌شان را می‌شمارند و بالا و پایین می‌کنند!

همین توجه بی‌حد و اندازه به اتفاقاتی که در فضای مجازی برای شاگردان‌شان می‌افتد، شده بالای جان مربیان و باشگاه‌هایی که صف‌های قرارداد‌های بازیکنان را هر سال با دست‌درازی بیشتر به بیت‌المال بیشتر می‌کنند، اما آن‌سو بازیکنان به جای اینکه به اندازه صف‌های قرارداد‌شان کیفیت خود را بالا ببرند، شنب و روز‌شان را می‌گذرانند روی لایک گرفتن و مسیج و فالورهای خوش‌آب و رنگ‌شان و البته بی‌پاسخ نگذاشتن کنایه‌های حرفی‌ها!

■ **وقتی مدیران بی‌مسئولیتی هستند**

این ولنگاری فوتبالیست‌ها در فضای مجازی و اینستاگرام، در حالی است که انتظار می‌رود همان‌طور که کلان‌ترین پول‌ها بین ورزشکاران به حساب آنها می‌رود، رفتار اجتماعی‌شان هم رشد کند و حرفه‌ای‌گری را تنها در زمان اضافه کردن صف‌های قرارداد‌هایی که ضابطه‌ای ندارد و تنها به وسع‌هایی که نفس و میلغ آن تعیین می‌شود، نینینند. البته در این بین باشگاه نیز مقصر است و مدیرانی که پوششیدن از کیسه خلیفه، فرصت مکس گرفتن با فوتبالیست‌های پولشالی را از دست نمی‌دهند تا پزش را به هواداران بدهند و برای‌شان هورا آکشیه‌شود.

این در شرایطی است که همان‌طور که باشگاه پول حرفه‌ای به بازیکن می‌دهد باید از او رفتار حرفه‌ای را هم مطالبه کند. نمی‌شود یک فوتبالیست‌سالانه چند میلیارد به خاطر فوتبال در یافتی داشته باشد، اما کوچک‌ترین آداب اجتماعی را که برای حفظ و شأن باشگاه ضروری است، نداند و چیپ‌ترین رفتارها را در زندگی شخصی‌اش یا فضای مجازی داشته باشد. ایراد کار از باشگاهی است که آموزش رفتار اجتماعی‌چه در بیرون از زمین بازی و چه فضای مجازی را به بازیکنانش یاد نداده و از آنها مطالبه نکرده است.

■ **مریی آستین‌هایش را بالا می‌زند**

این بی‌توجهی نتیجه‌اش می‌شود اینکه مریی مانند محمود فکری از افراط شاگردانش در فضای مجازی و اکتان‌های اینستاگرامی‌شان شاکتی و خودش برای کنترل آن وارد میدان شود تا تیمش بیشتر از این گرفتار حاشیه نشود و از رفتار غیرحرفه‌ای شاگردانش در فضای مجازی ضربه بخورد.

بخشی از صحبت فکری را در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس بخوانید تا داستان بیاید که «فکری»ها در فوتبال چه مصیبتی از رفتن به حاشیه بازیکنان‌شان در فضای مجازی می‌کشند: «یکی از دلایلی که در چند سال اخیر باعث عدم موفقیت استقلال شده، اینستاگرام و فضای مجازی است. شما از خیلی از پیشکسوتان سؤال کنید، آنها بارها در مصاحبه‌های خود اشاره کرده‌اند که فعالیت گسترده بازیکنان در فضای مجازی باعث ضربه زدن به استقلال و خودشان شده است. اعتقاد این است که یک بازیکن حرفه‌ای باید تمام تمرکش روی بازی‌های استقلال و تمرینات باشد. نظم و انضباط، ساعت رفت و آمد بازیکن به محل تمرین، رفتار با هوادار، احترام به بزرگ‌ترها و حتی بزرگ‌ترها به کوچک‌ترها برای من خیلی مهم است. بازیکن استقلال باید پاسخگوئی هوادار باشد، فضای مجازی و مصاحبه‌های غیرمعمول و خیلی چیزهای دیگر، او را از هدفش دور خواهد کرد، به همین دلیل حواس بازیکنان و مجموعه تیمی ما باید روی استقلال باشد، نه اینستاگرام و مسائل حاشیه‌ای. من نمی‌خواهم به آنها بگویم اینستاگرام‌شان را ببینند. اعتقادی هم به این نوع رفتار ندارم، اما مطمئن باشید منبند همه چیز کنترل شده خواهد بود.»

■ **چارچوب تعیین کنند**

تصمیم فکری در شرایطی است که راه‌حل چنین ولنگاری را باید فراتر از تصمیم یک سرمربی باشگاه جست‌وجو کرد. در اتاق مدیران باشگاه، مدیرانی که بر سر در باشگاه‌شان پسوند فرهنگی خودنمایی می‌کنند، برای فرهنگ‌سازی و رفتار در چارچوب قواعد حرفه‌ای بازیکنان در خارج از زمین مسابقه برنامه‌ای ندارند. قبل از آنکه از ولنگاری فوتبالیست‌ها در فضای مجازی کادر به استخوان «فکری»‌ها برسد، باید در رأس هم باشگاه برای کنترل رفتار آماتوری بازیکنانی که پول حرفه‌ای می‌گیرند، کاری کرد و برنامه‌ای داشت.

همان‌طور که مدیران برای بخشیدن از بیت‌المال و اضافه کردن تعداد صفر قرارداد‌ها با نوشتن ایشن‌های عجیب تردید نمی‌کنند، باید علاوه بر آموزش به بازیکنان، در قرارداد‌های آنها نیز بندهایی برای رعایت چارچوب‌های اخلاقی و حرفه‌ای درج کنند و برای کسانی که آنها را زیر پای می‌گذارند، جریمه در نظر بگیرند تا مانند امروز برخی فوتبالیست‌ها با بی‌تفاوتی که از باشگاه نسبت به رفتار غیرحرفه‌ای‌شان در فضای مجازی می‌بینند، ولنگارتر از قبل در فضای مجازی چرخ زنند!

یکشنبه ۷ دی ۱۳۹۹ | ۱۲ جمادی‌الاول ۱۴۴۲ | روزنامه جوان | شماره ۶۱۰۸

ورزش‌شهر

سرویس ورزشی ۸۸۴۹۸۴۳۴

پیمان‌زاد برای اینکه، غیرتاکان

حسرت حرفه‌ای شدن و واقعیت‌هایی از باتلاق ورزشگاه قائمشهر

تی، پارو و سطل، آخر حرفه‌ای‌گری فوتبال

تاکار آمدی مدیران و بی‌برنامگی‌ها در ادوار مختلف اجازه تحقق این خواسته را نداده است.

■ ■ ■

خوش‌خیالی و فریب افکار عمومی دو فاکتوری است که مدیران فوتبال ما به خوبی از آنها بهره می‌برند و در مواقع لزوم با همین دو فاکتور به اهداف‌شان می‌رسند. با وجود این دیدار جنجالی نساجی - پرسپولیس روزت‌ر از آنچه تصور می‌شد دست‌آقایی‌را بر رو کرده‌اند فقط شمار بدبینم و کارکنیم، موضوعی بود که خیلی زود در زمین به جای سیستم‌های تخلیه بارش رحمت الهی آن را عیان کرده است. حالا این سؤال در ذهن‌شکل گرفته که چطور در فوتبالی که به اسم حرفه‌ای بودن میلیاردمیلیاردر خرج می‌شود آب جاری شده در زمین به جای سیستم‌های تخلیه استاندارد‌های لازم، حتی برای میزبانی بازی‌های داخلی هستند. اسنادپروپارس شیراز بعد از افتتاح دوباره تعطیل شده، نقش جهان اصفهان بعد از دو دهه همچنان کامل نشده و ایرادات زیادی دارد

یا همین ورزشگاه آزادی تهران که برای میزبانی فینال آسیا به صورت اضطراری و شبانه‌روزی برخی از نواقض بر طرف شد، اما آیا ورزش ایران لیاقت این را ندارد که ورزشگاه‌هایی در شأن نام کشورمان داشته باشد تا قهرمانانش با حسرت و افسوس از امکانات دیگر کشورها حرف بزنند؟! متولیان این مسئله وزارت ورزش، سازمان تجهیز و توسعه و در بخش کلان‌ت‌رودت است که متأسفانه

■ **لایگ برتر شیوانوروزی**

این بار در باتلاق ورزشگاه وطنی قائمشهر در معرض دید عموم قرار گرفت تا بار دیگر ثابت شود که چگونه فقط در حرف حرفه‌ای هستیم و تا رسیدن به بدیهی‌ترین امکانات موجود در فوتبال حرفه‌ای دنیا فرسنگ‌ها فاصله داریم.

۲۰سال از اولین دوره لیگ برتر فوتبال می‌گذرد، ولی امکاناتمان نسبت به گذشته پیشرفتی نداشته است. اگر در لیگ‌آزادگان نگران آبگرفتگی زمین‌های خاکی بودیم، حالا باید حواسمان را جمع کنیم تیم‌ها در باتلاق چمن‌های مصنوعی غرق نشوند. البته فصل سرما تازه شروع شده و از این پس باید منتظر رویت بازی‌های بیشتری در زمین‌های گلی و چاله‌های آب باشیم.

■ ■ ■

بارش باران در شمال کشور امری عادی است و اتفاقا کشاورزان این خطه از نزولات آسمانی حساسی خوشحال می‌شوند. این وسط فقط فوتبالیست‌ها هستند که ضرر می‌کنند، البته نه از باران رحمت، بلکه از بی‌کفایتی مدیرانی که پیشرفت روزافزون کشورهای همسایه در باب فدراسیون می‌زنند اما از ساخت، تجهیز و تأمین امکانات حداقلی ورزشگاه‌ها عاجزند. ورزش‌شاه می‌کند نساجی در آن بازی می‌کند کیفت لازم

ماجه‌شان تعریف می‌کنیم، اما متأسفانه قدمی برای بهبود کیفیت امکانات داخلی بر نمی‌داریم! کم‌کاری، سوءمدیریت و بی‌برنامگی در ساخت و تجهیز زیرساخت‌های ورزشی به امروز و دیروز خلاصه نمی‌شود، بلکه سال‌هاست که شعار‌های زیادی در مورد تأسیس ورزشگاه‌ها و سالن‌های جدید، آن هم با استانداردهای روز دنیا می‌شنویم که با عملی نمی‌شوند یا در حد بریدن روبان و گرفتن عکس یادگاری پیش می‌روند. طمی این سال‌ها ساخت و سازهای زیادی انجام شده و حالا

همچنان هم ادامه دارد. حاصل این برنامه‌ریزی‌ها و بودجه‌هنگفتی که از بیت‌المال هزینه شده، چیزی نبوده جز افتتاح با تأخیر ورزشگاه‌هایی که هنوز هم نواقص زیادی دارد و به‌مرغم ورزشگاه‌های شان فاقد استانداردهای لازم، حتی برای میزبانی بازی‌های داخلی هستند. اسنادپروپارس شیراز بعد از افتتاح دوباره تعطیل شده، نقش جهان اصفهان بعد از دو دهه همچنان کامل نشده و ایرادات زیادی دارد

یا همین ورزشگاه آزادی تهران که برای میزبانی فینال آسیا به صورت اضطراری و شبانه‌روزی برخی از نواقض بر طرف شد، اما آیا ورزش ایران لیاقت این را ندارد که ورزشگاه‌هایی در شأن نام

کشورمان داشته باشد تا قهرمانانش با حسرت و افسوس از امکانات دیگر کشورها حرف بزنند؟! متولیان این مسئله وزارت ورزش، سازمان تجهیز و توسعه و در بخش کلان‌ت‌رودت است که متأسفانه

تجمه خدمتی، قهرمان مسابقات آزاد

■ **بازتاب دنیاچیدی**

در رشته تفنگ‌بادی بانوان در سالن ۸۰، خط‌مجموعه ورزشی آزادی تلاش‌باشیم و بهترین مسابقه‌های داشته‌باشیم». او در ادامه گفت: «سعی کردیم بیشترین استفاده و تجربه را از مسابقه کسب کنیم. هر چقدر بیشتر مسابقه داریم آمادگی بیشتری می‌رسیم هرچند که من در این مدت سطح آمادگی خود را مانند قبل حفظ کردم و در شرایط مناسبی قرار دارم، اما باید به یاد داشته باشیم که امکانات و فشنگ‌ما مانندرقبانیست، ولی به‌اندزنی‌ها که در روزتولایم با چند فشنگ تمرین کنیم، فشنگ داریم، امکانات اردو نیز بهتر از گذشته است و مهم‌تر از همه اینکه الهام هاشمی نیز باز دیگر در جمع ملی‌پوشان حضور دارد و بودن او در این جمع، نه فقط باعث بهتر شدن اردو شده که کمک می‌کند بهترین نتیجه را کسب کنیم، البته با تمرین فراوان در کنار حمایت و مهیا بودن شرایط.»

استارت خدمتی برای المپیک با قهرمانی در مسابقات آزاد تیراندازی حضور هاشمی کمک شایانی برای ملی‌پوشان است

«رهروان علمدار» از مازندران تا کرمان رکاب زدند

در آستانه سالگرد شهادت سردار دل‌ها حاج قاسم سلیمانی، طیف‌های مختلف جامعه سعی در بزرگداشت این شهید والا مقام دارند. ورزشکاران کشور نیز که در طول یک‌سال گذشته از هر فرصتی برای ارتقا علاقه به سردار سلیمانی استفاده کرده‌اند، این‌بار با رکاب زدن مسیر استان مازندران تا کرمان عشق و علاقه خود را به حاج قاسم نشان دادند. به همین منظور ۲۲ ورزشکار مازندرانی مسیر استان مازندران تا کرمان را در تور «رهروان علمدار» طی پنج روز رکاب زدند. این دوچرخه‌سواران پس از حضور در گلزار شهدای رفسنجان و شش‌ر باغین وارد کرمان شدند و با حضور در گلزار شهدها به مقام شامخ شهیدان، به‌ویژه سردار شهید حاج قاسم سلیمانی ادای احترام کردند. پاریزی مدیرکل، معاونین و کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان کرمان از دوچرخه‌سواران مازندرانی استقبال کردند. سردار مسلمی، فرمانده سپاه پاسداران مازندران این تور دوچرخه‌سواری را همراهی می‌کرد.

فردیون حسن

وقتی آبین‌ها طعنه به فرار داد می‌زند

مدت‌هاست که هزینه کردن از بیت‌المال تبدیل به عادت زشت یک رشته خاص و مورد توجه مسئولان ورزش کشور شده است. رشته‌ای به نام فوتبال که کمترین آورده و تئوری هم برای ورزش کشور نداشته، اما تا دلتان بخواهد برای بیت‌المال و جیب مردم هزینه تراشیده و می‌تراشد. اگر تا دیروز بحث، بحث خراجی‌ها و قرار داد‌های آنچنانی با آنها و آپرویزی‌های بین‌المللی بود، حالا داستان متفاوت‌تر از قبل است. اگر تا دیروز پای پرونده‌هایی نظیر ولعوش گیت و بدهی‌های کلان خارجی که هنوز هم تمام نشده بود، حالا بحث بر سر قراردادهای همین بازیکنان داخلی است.

تا حالا باید میلیارد‌همیلیارد بابت سوءمدیریت حاکم بر فدراسیون و سازمان لیگ و بالاتر از آنها وزارت ورزش از جیب مردم و بیت‌المال به خارجی‌های می‌دادیم، اما امروز و در مقابل چشمان این همه نهاد نظارتی، امنیتی و قضایی باید شاهد عقد قراردادهایی باشیم که رقم آپشن‌های آنها سر به فلک می‌گردد و گاهی طعنه می‌زند به رقم قرار داد! راستی حالا باید پرسید؛ تجاندن آقاییان و نهادهایی که مدعی مبارزه با فساد هستند. کار زیادی می‌لایم نیست انجام دهند، فقط کافی است قدری به بخ حرف‌ها و اظهار نظر‌های افشاگرانه توجه کنند و زمان بگذارند برای بررسی دقیق آنها تا همه چیز دستگیر شان شود، مثل اینکه چطور بازیکنی ۶میلیارد تومان قرارداد بسته و ۶میلیاد تومان هم آپشن دارد و آپشن‌ها هنوز طوری است که همه آن را به احتمال زیاد می‌گیرد و باقی‌اش چطور ممکن است بعضی بازیکنان نامی در قراردادشان آپشن دعوت به تیم ملی را گذاشته باشند و بابتش پول بگیرند، در حالی که همه خوب می‌دانیم، این بازیکن است که از دعوت به تیم ملی سود می‌برد، نه باشگاه. پس چرا باشگاه باید پول بدهد؟

سؤالات دیگری هم هست؛ مثلآ اینکه چطور ممکن است آپشنی در قرارداد بازیکنان تحت عنوان رضایت مدیرعامل یا سرمربی از او وجود داشته باشد؟ دقت کردی، یعنی اگر مدیرعامل و سرمربی از بازیکن راضی باشند، مثلا ۵۰۰ میلیون به قرارداد بازیکن اضافه می‌شود!

اینجا یک مسئله است. ما بازیکنان در زمین خوب بود و گل‌های مهمی زد و عالی بازی کرد، می‌توان این تشریفات را توجیه کرد، هرچند که حتی در این صورت هم باز این سؤال مطرح می‌شود که وظیفه بازیکن چیست، آیا نباید خوب بازی کنند؟ یا اینکه یک مهاجم مگر جز گلزنی وظیفه خاص دیگری هم دارد؟

اوضاع اما وقتی خراب‌تر می‌شود که متوجه شویم این پول‌ها و آپشن‌ها برای این است که از اخلاقی بازیکن راضی باشند و این یعنی اینکه ظاهراً باشگاه‌ها با مشت بی‌اخلاق قرارداد می‌بندند و به آنها توصیه می‌کنند که اگر گلزنی‌مدار باشند، به شما بیشتر پرداخت می‌کنیم.

این‌ها همه سؤالات بی‌پاسخی است که ذهن تمام علاقه‌مندان و منتقدان را به خود مشغول کرده است. اینکه با این همه ادعای مبارزه با فساد و این همه پرونده مفتوح و غیرمفتوح و این همه دلایل ریز و درشت تا کجا باید نشست و دید که گلزنی‌ها و علنا و علنی باقی‌مانده پول فوتبالی‌ها سرزیر شود. پس چه زمانی قرار است با این همه تخلف و فساد مبارزه شود، فساد و تخلفی که دیگر علنی شده است. اگر تا دیروز آپشن‌ها به صورت زیرمیزی و سفیانه پرداخت می‌شد و کسی خبردار نمی‌شد، امروز اما کار به جایی رسید که گلزنی‌ها و علنا و علنی باقی‌مانده پول فوتبالی‌ها سرزیر هم در خیال راحت و آسوده متخلفان و مفسدان فوتبال به جایی نمی‌رسد. امروز نه مدیر متخلف توبیخ و تنبیه می‌شود و نه کسی پیدا می‌شود که از بازیکنان زیاد بپایه‌خواه پرسد که چگونه این همه پول را دریافت کرده‌اید و کار دارند. رقابت بازیکنان برتر برخی از کشورهای دنیا این ورزش حتی همان ادعای توخالی و پوچ هم نیست که بتوان حداقل به ظاهر هم که شده به آن امید بست.

خبر کوتاه

■ **برای کسب مدال بوکس باید پول خرج کرد**

احسان روزبهانی، ملی‌پوش بوکس ایران در خصوص برگزاری دور جدید اردوی تیم ملی و لزوم انجام مسابقات تدارکاتی اظهار داشت: «مرحله ششم اردوی آماده‌سازی تیم ملی بوکس آغاز شده است. تمرینات در دو نوبت صبح و بعدازظهر برگزار می‌شود که صبح تمرین بندسازی برگزار می‌کنیم و بعدازظهر هم تمرین فنی انجام می‌دهیم. بازیکنان تیم ملی نیاز به اردوهای مشترک و برگزاری رقابت‌های تدارکاتی با بوکسورهای دیگر کشورها را دارند. رقابت بازیکنان برتر برخی از کشورهای دنیا این امیدواری را بیشتر می‌کند تا به بهترین شکل ملی‌پوشان بوکس ایران خود را آماده‌پیکارهای بزرگ در سطح جهان کنند. تاج‌نامه‌باشیم باید بوکسورهای کشورمان باخودشان بازی کنند، هزینه‌های زیادی صرف ورزش‌های دیگر می‌شود و مقدار کمی بودجه به بوکس تزیق شده است. با اینکه حمایت از بوکس وجود داشته، ولی چیزی تغییر نکرده است. مسئولان ورزش کشورمان در تمرینات تیم ملی بوکس حضور یافته‌اند، هم‌اکنون نیز توجه بیشتری به این رشته می‌شود. بوکس در دنیا و کسب مدال در رقابت‌های مهم و بازی‌های المپیک کلملاد در دستن مافیاست. برای گرفتن مدال باید پول خرج کرد و تا کشوری هزینه‌نکنند هیچ اتفاقی نخواهد افتاد.»